

naloge osat, kakor: Trdinina pisava, Jerišina pesem, Jerinin malin itd. Zatorej sem živo prepričan, da noben uradni pravopis ne odpravi iz našega jezika pravopisnih napak in nedoslednosti, ako ga ne sprejmo tudi naša knjižna društva, naši časopisi in naše tiskarne. Samo tedaj, ako ukaže vodstvo vsake tiskarne svojim korektorjem in predsedstvo vsakega knjižnega društva svojim urednikom, da morajo vse tiskovine popravljati po uradnem pravopisu — (kadar pisatelji izrecno ne žele, da ostani njih pisava neizpremenjena) — bomo sčasoma dosegli svoj namen.

Domov.

Prehodil mnogo sem sveta,
Prebrodil mnogo sem voda.
Krasan za me bil svet je nov,
In vendar sem prišel domov.

Jezike slišal sem krasne,
Ki se v tujini govore.
Da čujem spet domači glas,
Prišel nazaj sem v rodno vas.

In žensk sem videl broj neštet,
Ki tuji kitile so svet.
Pa lepše, kakor ženske te,
Domače ženske se mi zde.

Jaz ljubim jezik naš in svet
In ljubim pestri ženski cvet —
Vse to mi da moj dragi dom,
Zato ostal v tem domu bom.

Vojanov.

Brodnik.

Tri leta brodnik že vozari
Črez Savo deročo ljudi,
Tri leta upira se valom
In nikdar še bal se jih ni.
Že dostikrat blisek je švigal
In grom iz višine bobnel —
Pa vedno — če treba — je z dlanjo
Krmilo in veslo prijel.

In večkrat o polnočni uri,
Ko vešče imele so ples,
Prebrodil je s čolničem Savo
Ter vriskal radostno je vmes.

A danes mu roka trepeče
In s čolnom se Sava igra. —
»Brodnik! He! Čuj! Kaj ti prigralo
Nocoj pač je strah do srca?

Si morda oči se prestrašil,
Ki v mladi obraz ti strme?
Pač deklica ti je urekla,
Ki pelješ jo onkraj vode?»

Vojanov.

